PÄÄTÖKSET

KOMISSION PÄÄTÖS (EU) 2020/1178,

annettu 27 päivänä heinäkuuta 2020,

Tanskan kuningaskunnan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 114 artiklan 4 kohdan mukaisesti tiedoksi antamista kansallisista säännöksistä, jotka koskevat lannoitteiden kadmiumpitoisuuksia

(tiedoksiannettu numerolla C(2020) 4988)

(Ainoastaan tanskankielinen teksti on todistusvoimainen)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan 6 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

1. TOSISEIKAT JA MENETTELYN VAIHEET

(1) Tanskan kuningaskunta antoi 27 päivänä tammikuuta 2020 Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEUT-sopimus', 114 artiklan 4 kohdan mukaisesti komissiolle tiedoksi, että se aikoo pitää voimassa lannoitteiden kadmiumpitoisuutta koskevat kansalliset säännökset, jotka poikkeavat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksesta (EU) 2019/1009 ([1]).

1.1 Unionin lainsäädäntö

1.1.1 *SEUT-sopimuksen 114 artiklan 4 ja 6 kohta*

(2) SEUT-sopimuksen 114 artiklan 4 ja 6 kohdassa määrätään seuraavaa:

”4. Jos sen jälkeen, kun Euroopan parlamentti ja neuvosto, neuvosto tai komissio on toteuttanut yhdenmukaistamistoimenpiteen, jäsenvaltio pitää tärkeistä 36 artiklassa tarkoitetuista taikka ympäristön tai työympäristön suojelua koskevista syistä tarpeellisena pitää voimassa kansalliset säännöksensä tai määräyksensä, jäsenvaltio antaa nämä säännökset ja määräykset sekä perusteet niiden voimassa pitämiselle tiedoksi komissiolle.

(…)

6. Komissio hyväksyy tai hylkää kyseiset kansalliset säännökset tai määräykset kuuden kuukauden kuluessa 4 […] kohdassa tarkoitetuista tiedoksi antamisista todettuaan ensin, ovatko ne keino mielivaltaiseen syrjintään tai jäsenvaltioiden välisen kaupan peiteltyyn rajoittamiseen ja muodostavatko ne esteen sisämarkkinoiden toiminnalle.

Jollei komissio tee päätöstä määräajan kuluessa, 4 […] kohdassa tarkoitettuja kansallisia säännöksiä tai määräyksiä pidetään hyväksyttyinä.”

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1009, annettu 5 päivänä kesäkuuta 2019, EU-lannoitevalmisteiden asettamista saataville markkinoilla koskevien sääntöjen vahvistamisesta ja asetusten (EY) N:o 1069/2009 ja (EY) N:o 1107/2009 muuttamisesta sekä asetuksen (EY) N:o 2003/2003 kumoamisesta (EUVL L 170, 25.6.2019, s. 1).

1.2 **Lannoitevalmistealan yhdenmukaistamissäännöt**

1.2.1 *Asetus (EY) N:o 2003/2003*

(3) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 2003/2003 ([2]) sovelletaan tuotteisiin, jotka saatetaan markkinoille ”EY-lannoite”-merkinnällä varustettuina lannoitteina. Asetuksen (EY) N:o 2003/2003 liitteen I luettelossa oleviin lannoitetyyppeihin kuuluva lannoite, joka täyttää kyseisessä asetuksessa vahvistetut edellytykset, voidaan varustaa merkinnällä ”EY-lannoite” ja saattaa vapaasti sisämarkkinoille.

(4) Asetuksen (EY) N:o 2003/2003 liitteessä I on tyhjentävä luettelo lannoitetyypeistä, joita yhdenmukaistamissäännöt koskevat. Kullekin lannoitetyypille on asetettu tietyt vaatimukset, jotka koskevat esimerkiksi ravinnepitoisuutta, ravinteiden liukoisuutta tai valmistusmenetelmiä.

(5) Asetusta (EY) N:o 2003/2003 sovelletaan pääasiassa epäorgaanisiin lannoitteisiin. Joidenkin asetuksen kattamien lannoitetyyppien fosforipitoisuus on vähintään 5 massaprosenttia fosforipentoksidi (P_2O_5) -ekvivalenttia.

(6) Asetuksen (EY) N:o 2003/2003 5 artiklassa säädetään EY-lannoitteiden vapaata liikkuvuutta sisämarkkinoilla koskevasta periaatteesta ja todetaan, että jäsenvaltiot eivät saa lannoitteen koostumuksen, tunniste- ja pakkausmerkintöjen tai pakkauksen taikka muiden kyseiseen asetukseen sisältyvien säännösten perusteella kieltää, rajoittaa tai vaikeuttaa niiden ”EY-lannoite”-merkinnällä varustettujen lannoitteiden saattamista markkinoille, jotka ovat kyseisen asetuksen säännösten mukaisia.

(7) Asetuksessa (EY) N:o 2003/2003 ei säädetä EY-lannoitteiden sisältämien haitallisten aineiden raja-arvoista. Siksi muutamaa vastaavien SEUT-sopimuksen säännösten soveltamisesta tehtyihin komission päätöksiin ([3]) perustuvaa poikkeusta lukuun ottamatta EY-lannoitteet, joiden fosforipitoisuus on vähintään 5 prosenttia P_2O_5:a, liikkuvat niiden kadmiumpitoisuudesta riippumatta vapaasti sisämarkkinoilla.

(8) Komission aikomuksesta käsitellä kysymystä kivennäislannoitteiden sisältämästä kadmiumista ilmoitettiin kuitenkin jo asetuksen (EY) N:o 2003/2003 johdanto-osan 15 kappaleessa. Sen mukaan ”(l)annoitteet voivat kontaminoitua aineilla, jotka voivat aiheuttaa vaaran ihmisten ja eläinten terveydelle ja ympäristölle. Myrkyllisyyttä, ekomyrkyllisyyttä ja ympäristöä käsittelevän tiedekomitean lausunnon johdosta komissio aikoo käsitellä kysymystä kivennäislannoitteiden sisältämästä kadmiumista, jota ei ole tarkoituksella sisällytetty lannoitteeseen, ja laatii tarvittaessa asetusehdotuksen, jonka se aikoo antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Vastaava arviointi tehdään tarvittaessa myös muista kontaminoivista aineista”.

1.2.2 *Asetus (EU) 2019/1009*

(9) Asetuksella (EU) 2019/1009 vahvistetaan ”EU-lannoitevalmisteiden” yhdenmukaistamista koskevat säännöt. Sillä kumotaan asetus (EY) N:o 2003/2003 16 päivästä heinäkuuta 2022.

(10) EU-lannoitevalmisteet ovat lannoitevalmisteita, joihin pannaan CE-merkintä, kun ne asetetaan saataville markkinoilla. EU-lannoitevalmisteen on täytettävä asianomaiselle toimintoperusteiselle tuoteluokalle (PCF) ja ainesosaluokalle tai -luokille asetuksessa (EU) 2019/1009 vahvistetut vaatimukset ja oltava merkitty siinä vahvistettujen merkintävaatimusten mukaisesti. EU-lannoitevalmisteilla on seitsemän toimintoperusteista tuoteluokkaa, joista yksi koskee lannoitteita.

(11) Asetus (EU) 2019/1009 koskee epäorgaanisia lannoitteita yleisemmällä tasolla kuin asetuksen (EY) N:o 2003/2003 liite I, ja siinä asetetaan joitakin niiden laatua ja turvallisuutta koskevia yleisempiä vaatimuksia. Lisäksi asetusta (EU) 2019/1009 sovelletaan orgaanisiin lannoitteisiin ja orgaanisiin kivennäislannoitteisiin, jotka eivät kuulu asetuksen (EY) N:o 2003/2003 aineelliseen soveltamisalaan.

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2003/2003, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, lannoitteista (EUVL L 304, 21.11.2003, s. 1).

([3]) Ks. 3 päivänä tammikuuta 2006 tehdyt komission päätökset: päätös 2006/347/EY Ruotsin kuningaskunnan EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdan mukaisesti tiedoksi antamista kansallisista säännöksistä, jotka koskevat kadmiumin enimmäispitoisuuksia lannoitteissa, 41 kohta (EUVL L 129, 17.5.2006, s. 19); päätös 2006/348/EY Suomen tasavallan EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdan mukaisesti tiedoksi antamista kansallisista säännöksistä, jotka koskevat kadmiumin enimmäispitoisuuksia lannoitteissa, 40 kohta (EUVL L 129, 17.5.2006, s. 25); ja päätös 2006/349/EY Itävallan tasavallan EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdan mukaisesti tiedoksi antamista kansallisista säännöksistä, jotka koskevat kadmiumin enimmäispitoisuuksia lannoitteissa (EUVL L 129, 17.5.2006, s. 31).

(12) Asetuksen (EU) 2019/1009 liitteessä I olevan toimintoperusteisen tuoteluokan (PFC) 1(B) 3 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja toimintoperusteisen tuoteluokan (PFC) 1(C)(I) 2 kohdan a alakohdan ii alakohdassa kyseisellä asetuksella otetaan käyttöön unionin tason käsite ”fosfaattilannoitteet” orgaanisille kivennäislannoitteille ja epäorgaanisille pääravinnelannoitteille, joiden fosforipitoisuus on vähintään 5 massaprosenttia P_2O_5-ekvivalenttia.

(13) Asetuksessa vahvistetaan ensimmäisen kerran unionin tasolla EU-lannoitevalmisteiden haitallisten aineiden raja-arvot. Fosfaattilannoitteiden kadmiumia koskeva raja-arvo on 60 mg/kg P_2O_5:a. Muihin lannoitteisiin sovelletaan muita raja-arvoja, joita ei ilmaista mg/kg:ssa P_2O_5:a vaan mg/kg:ssa kuiva-ainetta koko valmisteessa ja sen kaikissa ainesosissa.

(14) Asetuksen (EU) 2019/1009 3 artiklan 1 kohdassa vahvistetaan vapaan liikkuvuuden periaate, jonka mukaisesti jäsenvaltiot eivät saa estää kyseisen asetuksen mukaisten EU-lannoitevalmisteiden asettamista saataville markkinoilla syistä, jotka liittyvät koostumukseen, merkintään tai muihin kyseisen asetuksen soveltamisalaan kuuluviin seikkoihin. Kuitenkin asetuksen (EU) 2019/1009 3 artiklan 2 kohdan mukaan jäsenvaltiot, joihin sovelletaan 14 päivänä heinäkuuta 2019 lannoitteiden kadmiumpitoisuutta koskevaa, SEUT 114 artiklan 4 kohdan mukaisesti myönnettyä poikkeusta asetuksen (EY) N:o 2003/2003 soveltamisesta, saavat edelleen soveltaa fosfaattilannoitteiden kadmiumpitoisuuden kansallista raja-arvoaan, kunnes koko unionissa sovelletaan fosfaattilannoitteiden kadmiumpitoisuuteen yhdenmukaista raja-arvoa, joka on samantasoinen tai alempi kuin kyseisessä jäsenvaltiossa 14 päivänä heinäkuuta 2019 sovellettu raja-arvo.

(15) Lisäksi komissiolla on velvollisuus tarkastella uudelleen fosfaattilannoitteiden kadmiumpitoisuuden raja-arvoja viimeistään 16 päivänä heinäkuuta 2026 sen arvioimiseksi, voidaanko näitä raja-arvoja alentaa soveltuvalle tasolle. Komission on otettava huomioon ympäristötekijät, erityisesti maaperän ja ilmaston tila, terveyteen liittyvät tekijät sekä sosioekonomiset tekijät, mukaan lukien toimitusvarmuuteen liittyvät näkökohdat.

1.2.3 *Vapaaehtoinen järjestelmä*

(16) EU:n lannoitevalmistemarkkinat on yhdenmukaistettu vain osittain.

(17) Asetuksen (EY) N:o 2003/2003 tarkoituksena on varmistaa EY-lannoitteiden vapaa liikkuvuus sisämarkkinoilla. Asetus ei kuitenkaan koske niin sanottuja ”kansallisia lannoitteita”, jotka jäsenvaltiot saattavat markkinoille kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti. Tuottajat voivat valita, markkinoivatko ne lannoitteita ”EY-lannoitteina” vai ”kansallisina lannoitteina”.

(18) Vapaaehtoinen järjestelmä on pidetty voimassa asetuksessa (EU) 2019/1009. Näin ollen se varmistaa EU:n lannoitevalmisteiden vapaan liikkuvuuden sisämarkkinoilla ja mahdollistaa jatkossakin kansallisten lannoitevalmisteiden saattamisen markkinoille. Valinnan tekee edelleen valmistaja.

(19) Sekä asetuksen (EY) N:o 2003/2003 että asetuksen (EU) 2019/1009 mukaan jäsenvaltiot eivät saa estää vaatimustenmukaisten EY-lannoitteiden tai EU:n lannoitevalmisteiden saattamista markkinoille muun muassa kadmiumpitoisuuteen liittyvien syiden vuoksi.

(20) Jäsenvaltiot voivat kuitenkin pitää voimassa kansallisten lannoitevalmisteiden sisältämille haitallisille aineille asetuksen (EU) 2019/1009 soveltamisalaan kuulumattomat raja-arvot, jotka ne katsovat tarkoituksenmukaisiksi, tai ottaa sellaiset käyttöön. Uhka, jonka kadmiumin kertyminen aiheuttaa kasvintuotannon pitkän aikavälin kestävyydelle, koskee enemmän tai vähemmän kaikkia jäsenvaltioita. Suurin osa jäsenvaltioista on jo ottanut käyttöön sääntöjä, joilla rajoitetaan kansallisten lannoitevalmisteiden kadmiumpitoisuutta ja joiden tavoitteena on vähentää kadmiumpäästöjä ympäristöön ja siten ihmisten altistumista kadmiumille. Päätöksessä ei viitata tämän tyyppisiin sääntöihin.

(21) Näin ollen unionin yhdenmukaistamissäännöt ovat voimassa samanaikaisesti lannoitevalmisteisiin sovellettavien kansallisten säännösten kanssa.

1.3 **Tiedoksi annetut kansalliset säännökset**

(22) Tanskan kuningaskunnan tiedoksi antamat kansalliset säännökset, jäljempänä ’tiedoksi annetut kansalliset säännökset’, on vahvistettu fosforia sisältävien lannoitteiden kadmiumpitoisuudesta 5 päivänä huhtikuuta 1989 annetussa määräyksessä N:o 223, jäljempänä ’määräys’, jonka mukaan voimassa olevaa raja-arvoa sovelletaan vuodesta 1998 alkaen.

(23) Määräyksellä säädellään myyntiä Tanskassa käyttöä varten. Siinä vahvistetaan kadmiumin raja-arvo raakafosfaatista saatavissa keinolannoitteissa, joiden kokonaisfosforipitoisuus (P) on vähintään 1 painoprosentti. Tämä 1 painoprosentin fosforipitoisuus (P) vastaa 2,3:a massaprosenttia P_2O_5-ekvivalenttia. Kadmiumin raja-arvo näissä lannoitteissa on 110 mg Cd/kg fosforia (P), mikä vastaa 48 mg Cd/kg P_2O_5:a. Määräyksessä ei ole vahvistettu kadmiumin raja-arvoa muille lannoitteille kuin raakafosfaatista saataville keinolannoitteille, joiden kokonaisfosforipitoisuus on vähintään 2,3 massaprosenttia P_2O_5-ekvivalenttia.

(24) Tanskan kuningaskunta on soveltanut määräyksessä vahvistettua raja-arvoa sekä kotimaisiin lannoitteisiin että asetuksen (EY) N:o 2003/2003 mukaisesti yhdenmukaistettuihin lannoitteisiin. Tanskan kuningaskunta ei ole antanut Tanskassa vuodesta 1989 lähtien sovellettua määräystä tiedoksi komissiolle SEUT-sopimuksen 114 artiklan tai kyseisen perussopimuksen säännöksen edeltäjien ([4]) mukaisesti eikä siten ole noudattanut asetusta (EY) N:o 2003/2003. Tässä asetuksen (EU) 2019/1009 mukaisessa tiedoksiannossa Tanskan kuningaskunta on kuitenkin tuonut esiin, että se on antanut määräyksen komissiolle tiedoksi 19 päivänä tammikuuta 1988 neuvoston direktiivin 83/189/ETY ([5]) mukaisesti ja nostanut suunniteltua kansallista raja-arvoa ennen määräyksen hyväksymistä kolmen muun jäsenvaltion kyseisen tiedoksiannon jälkeen esittämien vastalauseiden huomioon ottamiseksi.

(25) Tanskan kuningaskunta on tiedoksiannossaan pyytänyt komission hyväksyntää tiedoksi annettujen kansallisten säännösten soveltamiselle raakafosfaatista saataviin keinolannoitteisiin, joiden kokonaisfosforipitoisuus on vähintään 2,3 massaprosenttia P_2O_5-ekvivalenttia poiketen asetuksessa (EU) 2019/1009 säädetyistä kadmiumrajoista. Tanskan kuningaskunta aikoo toisin sanoen soveltaa kansallista kadmiumrajaa sekä fosfaattilannoitteisiin että tiettyihin muihin lannoitteisiin, joita säädellään kyseisellä asetuksella. Tässä tiedoksiannossa ei pyydetä hyväksyntää poikkeukselle asetuksesta (EY) N:o 2003/2003.

1.4 **Menettely**

(26) Tanskan kuningaskunta antoi 27 päivänä tammikuuta 2020 päivätyllä ja 29 päivänä tammikuuta 2020 saapuneeksi kirjatulla kirjeellä komissiolle tiedoksi aikomuksensa pitää voimassa kansalliset säännöksensä, jotka koskevat kadmiumpitoisuutta raakafosfaatista saatavissa keinolannoitteissa, joissa on vähintään 2,3 massaprosenttia P_2O_5-ekvivalenttia, poiketen asetuksesta (EU) 2019/1009. Tanskan kuningaskunnan esittämä perustelu perustuu SEUT-sopimuksen 114 artiklan 4 kohdan, jota luetaan yhdessä sen 36 artiklan kanssa, mukaisesti merkittävään tarpeeseen suojella ihmisten ja ympäristön terveyttä kadmiumille altistumiselta.

(27) Komissio ilmoitti 30 päivänä tammikuuta 2020 päivätyllä kirjeellä vastaanottaneensa tiedoksiannon ja tiedotti Tanskan kuningaskunnalle, että kuuden kuukauden määräaika sen suorittamalle tutkinnalle päättyy SEUT-sopimuksen 114 artiklan 6 kohdan mukaisesti 30 päivänä heinäkuuta 2020.

(28) Tanskan kuningaskunta toimitti SEUT-sopimuksen 114 artiklan 4 kohtaan perustuvan tiedoksiantonsa tueksi komissiolle lisätietoja 31 päivänä maaliskuuta 2020. Niissä selvennetään jonkin verran niiden kansallisten säännösten aineellista soveltamisalaa, jotka Tanskan kuningaskunta pyrkii pitämään voimassa, ja annetaan yksityiskohtaisia tietoja Tanskan lannoitemarkkinoista.

(29) Tanskan kuningaskunta selvensi lisätiedoissa muun muassa sitä, että tiedoksi annetuilla kansallisilla säännöksillä pyritään ensisijaisesti säätelemään epäorgaanisia kivennäislannoitteita, jotka ovat Tanskan tiedoksiannon tieteellisen arvioinnin ensisijainen kohde, koska niiden fosforipitoisuus on suuri ja lannoitteiden suurin kadmiumkuorma liittyy näihin lannoitteisiin, ja että sama koskee orgaanisia kivennäislannoitteita, joiden epäorgaanisen mineraalifosforin pitoisuus on suuri. Tanskan kuningaskunta ilmoitti myös olevansa valmis tutkimaan vaihtoehtoja asetuksen (EU) 2019/1009 toimintoperusteisiin tuoteluokkiin ja raja-arvoihin liittyvälle ilmoittamiselle tai lainsäädännön muuttamiselle.

(30) Lisäksi komissio julkaisi *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* tiedoksiantoa koskevan ilmoituksen ([6]) ilmoittaakseen asianomaisille osapuolille, mitkä Tanskan kuningaskunnan kansalliset säännökset Tanska aikoo pitää voimassa, sekä tiedoksiannon tueksi esitetyt syyt. Tiedoksiannon julkaisemisen jälkeen ei ole esitetty huomautuksia.

([4]) Erityisesti Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 95 artiklan (aiempi 100 a artikla) (konsolidoitu toisinto 2002) (EYVL C 325, 24.12.2002, s. 33).

([5]) Neuvoston direktiivi 83/189/ETY, annettu 28 päivänä maaliskuuta 1983, teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä (EYVL L 109, 26.4.1983, s. 8).

([6]) EUVL C 124, 17.4.2020, s. 19.

(31) Komissio ilmoitti tiedoksiannosta 6 päivänä huhtikuuta 2020 päivätyllä kirjeellä myös muille jäsenvaltioille ja antoi niille mahdollisuuden toimittaa tiedoksiantoa koskevia huomautuksia 30 päivän kuluessa. Komissiolle esittivät huomautuksia määräajassa Belgia, Slovakia, Unkari ja Malta. Kolme ensiksi mainittua jäsenvaltiota ilmoitti, että niillä ei ole huomautettavaa tiedoksiannosta. Malta ilmoitti, ettei se esitä vastalauseita Tanskan kuningaskunnalle sen lannoitteiden kadmiumpitoisuuden kansallisten raja-arvojen pitämisestä voimassa.

2. **ARVIOINTI**

(32) Komissio toteaa alustavana huomautuksena, että Euroopan unionin tuomioistuimen, jäljempänä 'tuomioistiun', oikeuskäytännön perusteella on selvää, että SEUT-sopimuksen 114 artiklan 4–6 kohdassa vahvistetun menettelyn tarkoituksena on varmistaa, ettei yksikään jäsenvaltio voi soveltaa yhdenmukaistetuista säännöistä poikkeavia kansallisia sääntöjä ilman komissiolta saatua vahvistusta. Jäsenvaltiolla ei ole valtuuksia soveltaa kansallisia säännöksiä yksipuolisesti antamatta niitä tiedoksi ja pyytämättä komissiolta päätöstä niiden vahvistamisesta ([7]).

(33) Komissio toteaa myös, että asetuksen (EU) 2019/1009 3 artiklan 2 kohtaa sovelletaan vain asetuksen (EY) N:o 2003/2003 5 artiklaa koskeviin poikkeuksiin, jotka on myönnetty ennen 14 päivää heinäkuuta 2019 SEUT-sopimuksen 114 artiklan 4 kohdan mukaisen tiedoksiannon perusteella.

(34) Komissio katsoo, että edellä mainittu Tanskan kuningaskunnan direktiivin 83/189/ETY mukaisesti 19 päivänä tammikuuta 1988 laatima tiedoksianto ehdotuksesta ei ole verrattavissa SEUT-sopimuksen 114 artiklan 4–6 kohdan mukaiseen menettelyyn, koska kyseisen menettelyn tarkoituksena on ehkäistä kaupan teknisten esteiden syntymistä eikä pyrkiä saamaan olemassa oleville kansallisille säännöksille poikkeusta unionin yhdenmukaistamistoimenpiteestä. Käsiteltävänä olevassa tapauksessa on kiistämätöntä, että Tanskan kuningaskunta ei ole antanut määräystä tiedoksi SEUT-sopimuksen 114 artiklan mukaisesti ennen 14 päivää heinäkuuta 2019 eikä komissio ole hyväksynyt sitä.

(35) Näin ollen Tanskan kuningaskunta ei ole saanut poikkeusta asetuksen (EY) N:o 2003/2003 5 artiklan soveltamisesta. Se ei siten voi myöskään saada poikkeusta asetuksen (EU) 2019/1009 3 artiklan 2 kohdan soveltamisesta.

2.1 **Hyväksyttävyys**

(36) SEUT-sopimuksen 114 artiklan 4 ja 6 kohdan mukaisesti jäsenvaltio voi yhdenmukaistamistoimenpiteen hyväksymisen jälkeen pitää tärkeistä 36 artiklassa tarkoitetuista taikka ympäristön tai työympäristön suojelua koskevista syistä voimassa tiukemmat kansalliset säännöksensä tai määräyksensä, jos jäsenvaltio antaa nämä säännökset ja määräykset tiedoksi komissiolle ja jos komissio hyväksyy ne.

(37) Tiedoksiannon hyväksyttävyyden varmistamiseksi komission on arvioitava, ovatko kyseiset tiedoksi annetut kansalliset säännökset olemassa oleva väline, joka poikkeaa hiljattain käyttöön otetusta unionin yhdenmukaistamissäännöstä, ja ovatko ne tiukemmat.

(38) Määräystä on sovellettu Tanskassa vuodesta 1989. Se oli siten asetuksen (EU) 2019/1009 hyväksymisajankohtana sisällöllisesti jo olemassa.

2.1.1 *Tiedoksi annettujen kansallisten säännösten aikaisemmasta olemassaolosta*

(39) Sen määrittämiseksi, ovatko tiedoksi annetut kansalliset säännökset, jotka on otettu käyttöön vuonna 1989 ja joita on sovellettu nykymuodossaan vuodesta 1998, olleet aiemmin olemassa SEUT-sopimuksen 114 artiklan 4 kohdassa tarkoitetulla tavalla, on tarkasteltava kahta tekijää.

(40) Ensinnäkin asetus (EU) 2019/1009 korvaa asetuksen (EY) N:o 2003/2003, joka puolestaan korvasi direktiivin, jota sovellettiin yleisesti lannoitteisiin silloin, kun tiedoksi annetut kansalliset säännökset otettiin käyttöön, eli neuvoston direktiivin 76/116/ETY ([8]).

(41) Tämä herättää kysymyksen siitä, voidaanko katsoa, että tiedoksi annetut kansalliset säännökset on pidetty voimassa, ja onko ne asetuksen (EU) 2019/1009 nojalla annettava komissiolle tiedoksi SEUT-sopimuksen 114 artiklan 4 kohdan mukaisesti, ottaen samalla huomioon direktiivissä 76/116/ETY ja asetuksessa (EY) N:o 2003/2003 säädetty yhdenmukaistaminen.

([7]) Asia C-41/93, Ranskan tasavalta v. Euroopan yhteisöjen komissio, 23–30 kohta.

([8]) Neuvoston direktiivi 76/116/ETY, annettu 18 päivänä joulukuuta 1975, lannoitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 24, 30.1.1976, s. 21).

(42) Asetuksen (EU) 2019/1009 3 artiklan 2 kohdassa ulotetaan asetuksen (EY) N:o 2003/2003 5 artiklan aiemmat poikkeukset koskemaan asetuksen (EU) 2019/1009 3 artiklan 1 kohtaa, mikä mahdollistaa sen, että olemassa olevia kansallisia toimenpiteitä, joita sovelletaan SEUT-sopimuksen 114 artiklan 4 kohdan mukaisten tiedoksiantojen ja SEUT-sopimuksen 114 artiklan 6 kohdan mukaisten komission päätösten perusteella laillisesti asetuksessa (EY) N:o 2003/2003 säädettyyn yhdenmukaistamisen soveltamisalaan kuuluviin lannoitteisiin, sovelletaan myös EU-lannoitevalmisteisiin, jotka kuuluvat asetuksen (EU) 2019/1009 nojalla ensimmäisen kerran uuteen laajennettuun yhdenmukaistamisen soveltamisalaan. Tämä vahvistaa sen, että asetuksella (EU) 2019/1009 jatketaan asetuksesta (EY) N:o 2003/2003 johtuvaa yhdenmukaistamista.

(43) Toisaalta asetuksen (EU) 2019/1009 johdanto-osan 11 kappaleessa vahvistetaan, että lainsäätäjä katsoi SEUT-sopimuksen 114 artiklan 4 kohdan muotoilun perusteella, että asetus (EU) 2019/1009 olisi otettava huomioon tehtäessä SEUT-sopimuksen 114 artiklan 4 kohdan mukaisia arviointeja:

”Useissa jäsenvaltioissa on voimassa kansallisia säännöksiä tai määräyksiä, joilla rajoitetaan fosfaattilannoitteiden kadmiumpitoisuutta ihmisten terveyden suojeluun ja ympäristönsuojeluun liittyvin perustein. Jos jäsenvaltio katsoo, että tällaiset kansalliset säännökset tai määräykset on tarpeen pitää voimassa sen jälkeen, kun yhdenmukaistetut raja-arvot on hyväksytty tämän asetuksen nojalla ja kunnes kyseiset yhdenmukaistetut raja-arvot ovat samantasoisia tai alempia kuin jo voimassa olevat kansalliset raja-arvot, sen olisi annettava nämä säännökset ja määräykset tiedoksi komissiolle SEUT 114 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Jos jäsenvaltio SEUT 114 artiklan 5 kohdan mukaisesti lisäksi pitää tarpeellisena ottaa käyttöön uuteen, ympäristönsuojelua tai työympäristön suojelua koskevaan tieteelliseen näyttöön perustuvia kansallisia säännöksiä, kuten fosfaattilannoitteiden kadmiumpitoisuutta rajoittavia säännöksiä tai määräyksiä sellaisten kyseisen jäsenvaltion erityisten ongelmien vuoksi, jotka ovat ilmenneet tämän asetuksen hyväksymisen jälkeen, jäsenvaltion olisi annettava suunnitellut säännökset ja määräykset sekä niiden käyttöönottamisen perusteet tiedoksi komissiolle. […]”

(44) Tätä tulkintaa tukee lisäksi ero asetuksen (EU) 2019/1009 sääntelyjärjestelmässä ja aineellisessa soveltamisalassa verrattuna direktiiviin 76/116/ETY ja asetukseen (EY) N:o 2003/2003 samoin kuin se, että asetuksessa (EU) 2019/1009 asetetaan kadmiumille ensimmäisen kerran yhdenmukainen raja-arvo.

(45) Voidaan myös todeta, että aiemmissa tapauksissa, joissa uusi yhdenmukaistamistoimenpide on korvannut olemassa olevan toimenpiteen, tuomioistuin on viitannut vain siihen, että SEUT-sopimuksen 114 artiklan 4 kohdan mukaisten arviointien yhteydessä on otettava huomioon vasta hyväksytty yhdenmukaistamistoimenpide ([9]).

(46) Näin ollen on todettava, että koska asetus (EU) 2019/1009 on yhdenmukaistamistoimenpide, joka olisi SEUT-sopimuksen 114 artiklan 4 kohdan mukaan otettava huomioon tiedoksi annettujen kansallisten säännösten osalta, komission on SEUT-sopimuksen 114 artiklan 4 kohdan vaatimuksen mukaisesti varmistettava, olivatko tiedoksi annetut kansalliset säännökset olemassa ennen kyseistä asetusta.

(47) Toiseksi voidaan todeta, että tiedoksi annettuja kansallisia säännöksiä ei ole koskaan aiemmin annettu komissiolle tiedoksi SEUT-sopimuksen 114 artiklan tai sitä edeltäneiden säännösten nojalla eikä poikkeuksena direktiivistä 76/116/ETY tai poikkeuksena asetuksesta (EY) N:o 2003/2003.

(48) Tämä herättää kysymyksen siitä, voidaanko niiden silti katsoa olleen SEUT-sopimuksen 114 artiklan 4 kohdan soveltamisen kannalta olemassa ennen asetusta (EU) 2019/1009, toisin kuin uudet kansalliset säännökset, jotka olisi annettava tiedoksi SEUT-sopimuksen 114 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Jotta tähän kysymykseen voidaan vastata, on tärkeää tarkastella SEUT-sopimuksen 114 artiklan 4 ja 5 kohdan välisen eron merkitystä.

(49) Tätä eroa käsitelty unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä. Asiassa C-3/00 Tanska v. komissio tuomioistuin päätteli SEUT-sopimuksen 114 artiklaa vastaavasta EY:n perustamissopimuksen 95 artiklasta seuraavaa:

”Näiden kahden EY 95 artiklassa mainitun tilanteen välinen ero on se, että ensimmäisessä kansalliset säännökset tai määräykset olivat olemassa ennen täytäntöönpanotoimenpidettä. Ne olivat näin ollen yhteisön lainsäätäjän tiedossa, mutta tämä ei voinut tai aikonut ottaa niistä vaikutteita yhdenmukaistamisessa. Pidettiin siis hyväksyttävänä, että jäsenvaltio voi pyytää, että sen omat säännöt jäävät voimaan. Tässä tarkoituksessa EY:n perustamissopimus edellyttää, että tällaiset toimenpiteet perustuvat tärkeisiin EY 30 artiklassa tarkoitettuihin taikka ympäristön tai työympäristön suojelua koskeviin syihin. Toisessa tilanteessa uuden kansallisen lainsäädännön antaminen sitä vastoin voi ennemminkin vaarantaa yhdenmukaistamisen. Yhteisöjen toimielimet eivät annetusta määritelmästä

([9]) Ks. C-360/14 P, Saksa v. Euroopan komissio.

johtuen ole voineet ottaa huomioon kansallista lakitekstiä valmistellessaan yhdenmukaistamistoimenpidettä. Tässä tapauksessa EY 30 artiklassa tarkoitettuja syitä ei oteta huomioon ja hyväksyttäviä ovat ainoastaan ympäristön tai työympäristön suojeluun liittyvät syyt sillä edellytyksellä, että jäsenvaltio esittää uutta tieteellistä näyttöä ja että tarve ottaa käyttöön uusia kansallisia säännöksiä tai määräyksiä on seurausta kyseisen jäsenvaltion erityisistä ongelmista, jotka ovat ilmenneet yhdenmukaistamistoimenpiteen toteuttamisen jälkeen.” ([10])

(50) Viitatun oikeuskäytännön perusteella olisi otettava huomioon, että SEUT-sopimuksen 114 artiklan 4 ja 5 kohdan välisen eron tarkoituksena on asettaa perusteluille tiukemmat vaatimukset tapauksissa, joissa yhdenmukaistaminen on todennäköisemmin vaarassa, koska kyseiset kansalliset säännökset eivät ole olleet lainsäätäjän tiedossa yhdenmukaistamistoimenpiteen hyväksymisen ajankohtana eikä niitä siksi ole otettu huomioon yhdenmukaistamistoimenpiteen laatimisessa.

(51) Kuten on jo todettu, tiedoksi annetut kansalliset säännökset ovat olleet voimassa nykyisessä muodossaan vuodesta 1998. Näin ollen ne olivat voimassa, kun asetusta (EU) 2019/1009 laadittiin, ja olivat siten myös olemassa ennen kyseistä asetusta.

(52) Lisäksi ehdotukseen CE-merkittyjen lannoitevalmisteiden asettamista saataville markkinoilla koskevien sääntöjen vahvistamista koskevaksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi liitetystä vaikutustenarvioinnista ([11]) käy ilmi, että tiedoksi annetut kansalliset säännökset olivat unionin lainsäätäjän tiedossa asetusta (EU) 2019/1009 laadittaessa.

(53) Näin ollen voidaan päätellä, että tiedoksi annetut kansalliset säännökset ovat äskettäin käyttöönotetusta yhdenmukaistamissäännöstä poikkeava toimenpide, joka on ollut olemassa ennen sitä.

2.1.2 *Tiedoksi annettujen kansallisten säännösten tiukkuudesta suhteessa asetukseen (EU) 2019/1009*

(54) Kysymykseen siitä, ovatko tiedoksi annetut kansalliset säännökset myös tiukempia kuin äskettäin käyttöön otettu yhdenmukaistamissääntö, komissio toteaa, että vaikka Tanskan kuningaskunta aikoo soveltaa kansallista kadmiumin raja-arvoa sekä asetuksen (EU) 2019/1009 liitteessä I olevan II osan toimintoperusteisen tuoteluokan (PFC) 1(B) 3 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja toimintoperusteisen tuoteluokan (PFC) 1(C)(I) 2 kohdan a alakohdan ii alakohdassa mainittuihin fosfaattilannoitteisiin että tiettyihin muihin kyseisellä asetuksella säädeltyihin lannoitteisiin, keskeinen huolenaihe, johon tiedoksi annetuilla kansallisilla säännöksillä pyritään vastaamaan, koskee aiempaa sellaisten epäorgaanisten lannoitteiden ja orgaanisten kivennäislannoitteiden luokkaa, joiden fosforipitoisuus on suuri.

(55) Komissio toteaa myös, että Tanskan kadmiumia koskevan raja-arvon ja asetuksessa (EU) 2019/1009 vahvistetun raja-arvon ilmaiseminen perustuu samaan nimittäjään (kilogrammaan P_2O_5:a eikä kilogrammaan kuiva-ainetta koko tuotteessa ja sen kaikissa ainesosissa) ainoastaan fosfaattilannoitteiden osalta.

(56) Jos toisin sanoen ei tiedetä kunkin tuotteen tarkkaa koostumusta, ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun tasoa voidaan verrata Tanskan kadmiumin raja-arvon perusteella yhdenmukaistettuun kadmiumin raja-arvoon vain fosfaattilannoitteiden osalta. Fosfaattilannoitteet ovat myös ylivoimaisesti tärkeimpiä tuotteita, joita tiedoksi annetut kansalliset säännökset koskevat. Siksi komissio voi verrata näitä kahta säännöstöä vain fosfaattilannoitteiden osalta arvioidessaan, ovatko tiedoksi annetut kansalliset säännökset tiukempia ja suojaavampia kuin äskettäin käyttöön otettu yhdenmukaistamissääntö.

(57) Asetuksen (EU) 2019/1009 liitteessä I olevan II osan toimintoperusteisen tuoteluokan (PFC) 1(B) 3 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja toimintoperusteisen tuoteluokan (PFC) 1(C)(I) 2 kohdan a alakohdan ii alakohdassa vahvistettu fosfaattilannoitteiden kadmiumin raja-arvo on 60 mg/kg P_2O_5. Tiedoksi annetuissa kansallisissa säännöissä vahvistettu kadmiumin raja-arvo on 48 mg/kg P_2O_5.

(58) Näin ollen kansalliset säännökset ovat tiukempia ja suojaavampia kuin asetuksen (EU) 2019/1009 säännökset ainakin silloin, kun niitä sovelletaan fosfaattilannoitteisiin, kuten kyseisessä asetuksessa viitataan.

(59) Edellä esitetyn perusteella komissio katsoo, että Tanskan kuningaskunnan toimittama tiedoksianto täyttää SEUT-sopimuksen 114 artiklan 4 kohdan ehdot ainakin asetuksessa (EU) 2019/1009 tarkoitettujen fosfaattilannoitteiden osalta.

([10]) C-3/00, Tanska v. komissio, 58 kohta. Vahvistettu myöhemmin esimerkiksi asiassa T-234/04, Alankomaiden kuningaskunta v. komissio, 58 kohta; yhdistetyissä asioissa T 366/03 ja T-235/04, Land Oberösterreich ja Itävalta v. komissio, 62 kohta; ja asiassa C-512/99, Saksa v. komissio, 41 kohta.

([11]) Ks. komission ehdotukseen liitetty vaikutustenarviointi, jossa käsiteltiin erityisesti kadmiumin raja-arvoa, SWD(2016) 64 final, PART 2/2: https://ec.europa.eu/transparency/regdoc/rep/10102/2016/EN/SWD-2016-64-F1-EN-MAIN-PART-2.PDF. Ks. erityisesti sivut 5, 6, 25, 28, 29 ja 32 ja liite I.

2.2 **Perustelujen arviointi**

(60) SEUT-sopimuksen 114 artiklan 4 kohdan ja 114 artiklan 6 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan komission on varmistettava, että kaikki mainitussa artiklassa määrätyt edellytykset, joiden perusteella jäsenvaltio voi pitää unionin yhdenmukaistamistoimenpiteestä poikkeavat kansalliset säännökset voimassa, täyttyvät.

(61) Komission on etenkin arvioitava, ovatko tiedoksi annetut kansalliset säännökset perusteltuja SEUT-sopimuksen 36 artiklassa tarkoitetuista tärkeistä syistä tai ympäristön taikka työympäristön suojeluun liittyvistä syistä, ja varmistettava, etteivät ne ylitä sitä, mikä on tarpeen perustellun tavoitteen saavuttamiseksi. Kun komissio katsoo, että kansalliset säännökset täyttävät edellä tarkoitetut edellytykset, sen on lisäksi tutkittava SEUT-sopimuksen 114 artiklan 6 kohdan mukaisesti, ovatko kansalliset säännökset keino mielivaltaiseen syrjintään tai jäsenvaltioiden välisen kaupan peiteltyyn rajoittamiseen ja muodostavatko ne esteen sisämarkkinoiden toiminnalle.

(62) Koska SEUT-sopimuksen 114 artiklan 6 kohdassa säädetty määräaika on suhteellisen lyhyt, komission on käytettävä tiedoksiannon toimittaneen jäsenvaltion esittämiä perusteluja tarkastellessaan, ovatko SEUT-sopimuksen 114 artiklan 4 kohdan mukaisesti tiedoksi annetut kansalliset säännökset aiheellisia. Todistustaakka on tiedoksi antaneella ja kansallisten säännösten voimassa pitämistä haluavalla jäsenvaltiolla.

(63) Jos komissiolla on kuitenkin hallussaan tietoja, joiden perusteella voidaan joutua arvioimaan uudelleen unionin yhdenmukaistamistoimenpidettä, josta tiedoksi annetut kansalliset säännökset poikkeavat, se voi ottaa kyseiset tiedot huomioon arvioidessaan tiedoksi annettuja kansallisia säännöksiä.

2.2.1 *Tanskan kuningaskunnan kanta*

(64) Tanskan kadmiumille asettama raja-arvo perustuu ihmisten terveyden ja ympäristön suojelemiseen altistumiselta ympäristössä olevalle kadmiumille, ja se koskee keinolannoitteita, jotka on johdettu raakafosfaatista, jonka kokonaisfosforipitoisuus on vähintään 2,3 massaprosenttia P_2O_5-ekvivalenttia.

(65) Tanskan kuningaskunta toteaa komissiolle toimittamassaan tiedoksiannossa, että tiedoksi annettuja kansallisia säännöksiä on sovellettu vuodesta 1989 lähtien. Tällä hetkellä voimassa olevaa raja-arvoa on sovellettu vuodesta 1998 lähtien. Tiedoksi annettujen kansallisten säännösten käyttöönoton tarkoituksena oli vähentää maatalousmaan pilaantumista, joka oli todettu Tanskan teknisen yliopiston elintarvikeinstituutin (”DTU Fødevareinstituttet”) vuonna 1980 laatimassa kadmiumin aiheuttamaa pilaantumista ja kadmiumin käyttöä, esiintymistä ja haitallisia vaikutuksia Tanskassa koskevassa kansallisessa raportissa (”Cadmium contamination – a report on the use, occurrence and adverse effects of cadmium in Denmark”). Raportin päätelmän mukaan kadmiumia kertyi Tanskan maatalousmaahan jatkuvasti, ja siksi siinä suositeltiin lannoitteiden kadmiumpitoisuuden alentamista, koska se voisi vähentää maatalousmaan pilaantumista huomattavasti.

(66) Tanskan kuningaskunta viittaa siihen, että kadmiumille altistuminen ja kadmiumin joutuminen maatalousmaahan on Tanskassa vähäisempää kuin unionissa keskimäärin, ja katsoo siksi, että tiedoksi annettujen kansallisten säännösten tavoitteiden saavuttamiseksi toteutetut toimenpiteet ovat onnistuneet. Näin ollen Tanskan kuningaskunta katsoo, että sen alueella on tarpeen pitää voimassa asetuksen (EU) 2019/1009 mukaista raja-arvoa alempi altistumisraja ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun varmistamiseksi myös tulevaisuudessa. Tanskan kuningaskunta on myös analysoinut komissiolle antamassaan tiedoksiannossa asetuksessa (EU) 2019/1009 asetetun raja-arvon 60 mg/kg P_2O_5:a odotettuja kansallisia vaikutuksia. Tätä raja-arvoa pidettiin erittäin huolestuttavana ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun kannalta. Tanskan kuningaskunta toteaa, että asetuksen (EU) 2019/1009 raja-arvojen soveltaminen alentaisi suojelun tasoa Tanskassa.

(67) Tämän tueksi Tanskan kuningaskunta perustaa arviointinsa ennakointiin, jonka mukaan asetuksessa (EU) 2019/1009 asetetun raja-arvon 60 mg/kg P_2O_5:a soveltaminen johtaisi lannoitteista johtuvaan kadmiumin määrän lisääntymiseen Tanskan maatalousmaassa, koska on todennäköistä, että Tanskan markkinoille saatetaan lannoitteita, joiden kadmiumpitoisuus on suurempi.

(68) Tanskan kuningaskunta esittää erityisesti perusteluja, jotka koskevat kadmiumille elintarvikkeiden kautta altistumisesta ihmisten terveydelle aiheutuvia riskejä. Tanskan kuningaskunta viittaa tarpeeseen pienentää Tanskassa tuotettavien elintarvikkeiden kadmiumpitoisuutta ja siten suojella joitakin muita haavoittuvammassa asemassa olevia väestöryhmiä, erityisesti lapsia ja kasvissyöjiä, joiden ruoasta saamat kadmiummäärät ylittävät terveyden suojeluun perustuvat raja-arvot.

(69) Tanskan kuningaskunnan lausunto perustuu useisiin tieteellisiin tutkimuksiin. Siinä viitataan erityisesti Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen (EFSA) tutkimuksen ([12]) mukaiseen siedettävään viikkosaantiin (TWI) ja verrataan sitä Tanskan teknisen yliopiston tekemään tutkimukseen ja todetaan tämän perusteella, että kadmiumille altistumista ravinnon välityksellä olisi vähennettävä. Tanskan teknisen yliopiston tekemästä tutkimuksesta käy myös ilmi, että lapset muodostavat suuren altistuksen kohteena olevan ryhmän ja pikkulasten keskimääräinen altistus ylittää TWI:n. Myös kasvissyöjien kadmiumin saannin katsotaan olevan huomattavasti suurempi kuin väestöllä keskimäärin. Eniten kadmiumille altistavia elintarvikkeita ovat viljat ja vihannekset. Mainittujen ryhmien ruoasta saamat kadmiummäärät aiheuttavat suuren altistuksen.

(70) Lisäksi Tanskan kuningaskunnan elintarviketuotannon omavaraisuus muun muassa viljojen, perunoiden ja porkkanoiden suhteen on suuri. Tanskan väestön altistuminen kadmiumille on siksi tiiviisti sidoksissa Tanskan maatalousmaahan siirtyvän kadmiumin määrään.

(71) On syytä huomata, että olosuhteet Tanskan maaperässä vaihtelevat länsiosien hiekkamaasta itäosien savimaahan. Maaperän erilaisten olosuhteiden vuoksi kadmiumin kertyminen maaperään vaihtelee Sjellannin, Fynin ja Jyllannin itäisimpien osien savimaiden korkeista tasoista Länsi-Jyllannin hiekkaisempien maaperien yleensä alempiin tasoihin. Lisäksi Tanskan kuningaskunnan toimittamat väestötiedot osoittavat, että maaperän luonteesta johtuvien maatalouden tehokkuustekijöiden erojen vuoksi kasvinviljelyyn keskittyvä maatalous painottuu alueille, joiden savimaissa on enemmän kadmiumia.

(72) Toinen tekijä, joka vaihtelee Tanskan itäosista länsiosiin, on kotieläintalouden määrä ja siten karjalannan saatavuus keinolannoitteiden vaihtoehtona. Kotieläintalous keskittyy yleisesti Jyllantiin, kun taas kasvinviljely ilman eläimiä painottuu Sjellantiin. Näin ollen maantieteelliset erot maaperän olosuhteissa ja kotieläintuotannossa Tanskassa tarkoittavat sitä, että keinolannoitteita käytetään suhteellisesti enemmän Tanskan itäosissa, missä kasvinviljelytilat, joilla ei pidetä kotieläimiä, ovat yleisempiä ja kadmiumin taustapitoisuudet savimaassa suurempia. Tanskan kuningaskunta toteaa, että vuonna 2014 Euroopassa 91 prosentin keinolannoitteista arvioitiin alittavan raja-arvon 60 mg Cd/kg P_2O_5:a ja 68 prosentin alittavan raja-arvon 40 mg Cd/kg P_2O_5:a. Suuri osa Euroopan markkinoiden lannoitteista täyttää siten jo Tanskan raja-arvon. Viimeisten kahdenkymmenen vuoden aikana keinolannoitteiden keskimääräinen kadmiumpitoisuus on ollut Tanskassa 10–20 mg Cd/kg P_2O_5:a, kun taas Euroopan markkinoilla sen arvioidaan olleen 32–36 mg Cd/kg P_2O_5:a.

(73) Tanskan osuus Euroopan keinolannoitteiden markkinoista on 2–3 prosenttia. Tanskan kuningaskunta väittää, että sillä ei ole ollut mitään ongelmia tällä hetkellä voimassa olevan kadmiumin raja-arvon täyttävien lannoitteiden saannissa vuodesta 1998 lähtien, jolloin raja-arvo tuli voimaan.

(74) Tiedoksi annetut kansalliset säännökset ovat myös soveltamisalaltaan yleisiä ja koskevat sekä tanskalaisia että muita yrityksiä, jotka myyvät lannoitteita Tanskassa käytettäväksi. Lisäksi olisi syytä huomata, että Tanskassa ei ole fosfaattikiven luonnollisia esiintymiä, joten Tanskassa ei louhita fosfaattikiveä.

(75) Tanskan kuningaskunta on esittänyt tilastoja, jotka osoittavat muista jäsenvaltioista tuotujen lannoitteiden määrän lisääntyneen asteittain vuosina 1988–2018. Tanskan kuningaskunta väittää, että näiden taloudellisten tietojen mukaan tiedoksi annetuissa kansallisissa säännöksissä kadmiumille asetettu raja-arvo ei ole estänyt muista jäsenvaltioista lähtöisin olevan tuonnin lisääntymistä. Tiedot osoittavat asian olevan päinvastoin: eri jäsenvaltioiden välisessä kaupassa on tapahtunut selvää edistystä. Tiedoksi annetut kansalliset säännökset eivät myöskään ole esteenä keinolannoitteiden viennille muihin jäsenvaltioihin.

([12]) Statement of the Panel on Contaminants in the Food Chain on a request from the European Commission on cadmium in food. EFSA Journal 2009; 980, s. 1.

2.2.2 *Tanskan kuningaskunnan kannan arviointi*

2.2.2.1 SEUT-sopimuksen 36 artiklassa tarkoitettuihin tärkeisiin tarpeisiin tai ympäristön tai työympäristön suojeluun liittyvät perustelut

(76) Tiedoksi annettujen kansallisten säännösten tarkoituksena on saavuttaa asetuksella (EU) 2019/1009 säädettyä korkeampi ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun taso kadmiumille altistumisen suhteen ja välttää siten kadmiumin kertyminen maaperään. Tähän tavoitteeseen pyritään pitämällä voimassa tiedoksi annettujen kansallisten säännösten mukaiset alemmat lannoitteiden sisältämän kadmiumin enimmäisraja-arvot.

(77) Ihmisten terveyden suojelusta on todettava, että kadmium on ihmisille epäolennainen ja myrkyllinen aine eikä siitä ole kasveille tai eläimille mitään hyötyä. Erityisesti kadmiumoksidi on luokiteltu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1272/2008 ([13]) kategorian 2 syöpää aiheuttavaksi aineeksi.

(78) Kadmiumin esiintyminen kasveissa ja sen saanti elintarvikkeista voi pitkällä aikavälillä aiheuttaa haitallisia vaikutuksia ihmisten terveydelle. Ihmisen elimistöön imeytynyt kadmium säilyy siellä hyvin, ja sitä kertyy elimistöön koko elämän ajan ([14]).

(79) Suuri yleisö altistuu kadmiumille, jota saadaan monista lähteistä, kuten savukkeista ja elintarvikkeista. Tupakoimattomalla väestöllä elintarvikkeet ovat kadmiumin saannin merkittävin lähde. Kadmium on ensisijaisesti myrkyllinen munuaisille mutta voi aiheuttaa kivennäisaineiden menetystä luissa, ja se on liitetty tilastollisesti keuhkosyövän, kohdun limakalvon syövän, virtsarakon syövän ja rintasyövän riskin lisääntymiseen ([15]).

(80) Kadmium voi vaurioittaa munuaisia ja aiheuttaa proteiinien liiallista erittymistä virtsaan. Vaikutusten vakavuus on kiinni kadmiumille altistumisen kestosta ja määrästä. Luustovauriot ovat toinen pitkäaikaisen kadmiumille altistumisen kriittinen vaikutus, jonka syntymiseen tarvitaan jonkin verran suurempi altistumistaso kuin tasot, joilla virtsan proteiini on varhainen indikaattori. Kadmium kertyy pääasiassa maksaan ja munuaisiin, sen erittyminen on hidasta ja se voi säilyä ihmisen elimistössä kymmeniä vuosia.

(81) Terveysriskejä ei voida sulkea pois aikuisilla tupakoitsijoilla ja ihmisillä, joiden elimistön rautavarastot ovat tyhjentyneet ja/tai jotka asuvat lähellä teollisia päästölähteitä ([16]).

(82) Ihmisten terveyteen kohdistuvien vaikutusten lisäksi Tanskan kuningaskunnan tavoitteena on saavuttaa ympäristön suojelun korkeampi taso. Tanskan kuningaskunta väittää, että kadmiumin lisäkertyminen maaperään voisi vaikuttaa kielteisesti maaperän biologiseen monipuolisuuteen ja siten maaperän toimintoihin (esimerkiksi orgaanisen aineksen maatumiseen) ja pohjaveden laatuun suodattuessaan maaperässä. Maaperän ominaisuudet vaikuttavat sekä kadmiumin myrkyllisyyteen että sen biosaatavuuteen.

(83) Erot Tanskan maaperän olosuhteissa ja kotieläintuotannossa aiheuttavat sen, että keinolannoitteita käytetään suhteellisesti enemmän Tanskan itäosissa, missä kasvinviljelytilat, joilla ei pidetä kotieläimiä, ovat yleisempiä ja kadmiumin taustapitoisuudet ovat savimaassa suurempia.

(84) Neuvosto viittasi jo 25 päivänä tammikuuta 1988 antamassaan päätöslauselmassa ([17]) kadmiumin ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheuttamiin riskeihin liittyviin huolenaiheisiin. Neuvosto korosti, että on tärkeää vähentää kadmiumin joutumista maaperään kaikista lähteistä hajakuormituslähteet (esimerkiksi ilmansaaste-laskeumat, fosfaattilannoitteet ja jätevesilietteet) mukaan lukien muun muassa fosfaattilannoitteiden kadmiumpitoisuuden asianmukaisilla valvontatoimenpiteillä, jotka perustuvat sopivaan tekniikkaan mutta eivät aiheuta liikaa kustannuksia ja joissa otetaan huomioon yhteisön eri alueiden ympäristöolosuhteet.

([13]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1272/2008, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta sekä direktiivien 67/548/ETY ja 1999/45/EY muuttamisesta ja kumoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta (EUVL L 353, 31.12.2008, s. 1).

([14]) Ks. Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen vuonna 2012 julkaisema tieteellinen raportti Euroopan väestön altistumisesta ravinnon kautta saatavalle kadmiumille: https://www.efsa.europa.eu/sites/default/files/scientific_output/files/main_documents/2551.pdf, EFSA Journal 2012; 10(1).

([15]) EFSA Journal 2012; 10(1).

([16]) Kadmiumia ja kadmiumoksidia koskeva EU:n riskinarviointiraportti sellaisena kuin sitä on lainattu asiakirjassa SWD(2016) 64 final, s. 11.

([17]) EYVL C 30, 4.2.1988, s. 1.

(85) Terveys- ja ympäristöriskejä käsittelevä tiedekomitea päätteli vuonna 2002, että jos raja-arvo olisi 40 mg/kg P_2O_5:a tai sitä korkeampi, kadmiumia kertyisi suurimpaan osaan unionin maaperästä. Jos raja-arvo sen sijaan olisi enintään 20 mg/kg P_2O_5:a, sen ei odotettu johtavan kadmiumin kertymiseen maaperään pitkällä aikavälillä 100 vuoden aikana, jos ei oteta huomioon muita kadmiumin lähteitä.

(86) Komissio ilmoitti jo asetuksen (EY) N:o 2003/2003 johdanto-osan 15 kappaleessa aikovansa käsitellä kysymystä kivennäislannoitteiden sisältämästä kadmiumista, jota ei ole tarkoituksella sisällytetty lannoitteeseen.

(87) Komissio päätteli ehdotuksessaan asetukseksi (EU) 2019/1009 ([18]) vaikutuksia arvioitaessa käytettävissä olleen tutkimustiedon perusteella, että kadmiummetalli ja kadmiumoksidi voivat yleisesti ottaen aiheuttaa vakavan riskin terveydelle ja ympäristölle. Komissio ehdotti, että raja-arvoksi asetetaan 60 mg/kg P_2O_5:a fosfaattilannoitteissa ja että tätä raja-arvoa pienennetään asteittain 20 mg/kg:aan P_2O_5:a 12 vuoden aikana uuden asetuksen soveltamisen alkamisesta.

(88) Yleisesti ollaan myös yhtä mieltä siitä, että lannoitteiden sisältämä kadmium on ylivoimaisesti merkittävin maahan ja ravintoketjuun joutuvan kadmiumin lähde ([19]).

(89) Asetuksessa (EU) 2019/1009 asetetaan raja-arvoksi 60 mg/kg P_2O_5:a, jota sovelletaan 16 päivästä heinäkuuta 2022 alkaen. Valtaosa Euroopan markkinoilla saatavilla olevista lannoitteista on jo tämän raja-arvon mukaisia. Tämän saatavilla olevaan tutkimustietoon perustuvan raja-arvon käyttöönotto on askel oikeaan suuntaan, mutta ei ole todennäköistä, että se vähentäisi pitkällä aikavälillä merkittävästi kadmiumin kertymistä maaperään.

(90) Asetuksessa (EU) 2019/1009 tunnustetaan, että tulevaisuudessa tarvitaan kunnianhimoisemmat yhdenmukaistetut fosfaattilannoitteiden sisältämän kadmiumin raja-arvot, ja velvoitetaan komissio arvioimaan näitä raja-arvoja uudelleen niiden alentamiseksi, jos tämä on mahdollista toteuttaa.

(91) Edellä esitetyn perusteella on katsottava, että tiedoksi annetuissa kansallisissa säännöksissä asetettu enimmäisraja-arvo on perusteltu ihmisten terveyden ja ympäristön suojelutarpeiden vuoksi.

2.2.2.2 Mielivaltainen syrjintä, jäsenvaltioiden välisen kaupan peitelty rajoittaminen ja sisämarkkinoiden toiminnan esteet

a) Ei mielivaltaista syrjintää

(92) SEUT-sopimuksen 114 artiklan 6 kohdassa komissiota vaaditaan varmistamaan, ettei tiedoksi annettujen kansallisten säännösten pitäminen voimassa ole keino mielivaltaiseen syrjintään. Tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan syrjintää ei esiinny, kun samanlaisia tilanteita ei käsitellä eri tavoin ja erilaisia tilanteita ei käsitellä samalla tavoin, ellei se ole objektiivisesti perusteltua.

(93) Tiedoksi annettuja kansallisia säännöksiä sovelletaan sekä kotimaisiin että muista jäsenvaltioista tuotuihin tuotteisiin. Päätelmänä voidaan päinvastaisten todisteiden puuttuessa esittää, että kansalliset säännökset eivät ole keino mielivaltaiseen syrjintään.

b) Ei peiteltyä fosfaattilannoitteiden kaupan rajoittamista

(94) Kaupan peitellyn rajoittamisen puuttumiseen liittyvän ehdon arvioimiseksi komissio arvioi ensin tiedoksi annettuja sääntöjä sikäli, kun niitä sovelletaan niihin lannoitteisiin, joiden osalta komissio on arvioinut tiedoksiannon hyväksyttäväksi, eli asetuksessa (EU) 2019/1009 mainittuihin fosfaattilannoitteisiin.

([18]) COM/2016/0157 final – 2016/084 (COD).

([19]) Ks. tutkimus "Revisiting and updating the effect of phosphate fertilizers to cadmium accumulation in European agricultural soils", Erik Smolders & Laetitia Six, tehty Fertilizers Europen toimeksiannosta vuonna 2013 ja julkaistu seuraavassa osoitteessa: http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/environmental_risks/docs/scher_o_168_rd_en.pdf

(95) Kansalliset säännökset, joissa asetetaan tuotteiden markkinoille saattamiselle tiukemmat ehdot kuin unionin lainsäädännössä, muodostaisivat tavallisesti kaupan esteen. Tämä johtuu siitä, että kansallisten säännösten vuoksi joitakin muualla unionissa laillisesti markkinoille saatettuja tuotteita ei odoteta saatettavan kyseisen jäsenvaltion markkinoille. SEUT-sopimuksen 114 artiklan 6 kohdassa määriteltyjen edellytysten tarkoituksena on estää saman artiklan 4 ja 5 kohdassa esitettyihin kriteereihin perustuvien rajoitusten käyttäminen vääriin tarkoituksiin siten, että ne todellisuudessa ovat taloudellisia toimenpiteitä, jotka on otettu käyttöön muista jäsenvaltioista peräisin olevien tuotteiden tuonnin estämiseksi, eli niitä käytetään välillisesti kansallisen tuotannon suojelemiseen ([20]).

(96) Koska tiedoksi annetuissa kansallisissa säännöksissä asetetaan fosfaattilannoitteiden kadmiumpitoisuudelle tiukemmat raja-arvot myös muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneille toimijoille, vaikka alue on muutoin yhdenmukaistettu, tällaiset säännökset saattavat olla keino kaupan peiteltyyn rajoittamiseen tai muodostaa esteen sisämarkkinoiden toiminnalle. Tästä huolimatta myönnetään, että SEUT-sopimuksen 114 artiklan 6 kohta on ymmärrettävä siten, että ainoastaan sellaisia kansallisia toimenpiteitä, jotka estävät kohtuuttomasti sisämarkkinoiden toimintaa, ei voida hyväksyä ([21]).

(97) Koska ei ole todisteita siitä, että kyseiset kansalliset säännökset ovat kansallisen tuotannon suojelemiseksi tarkoitettu toimenpide, päätelmänä voidaan todeta, että niiden tarkoituksena ei ole jäsenvaltioiden välisen kaupan peitelty rajoittaminen. Siksi jää komission harkittavaksi, muodostavatko tiedoksi annetut kansalliset säännökset esteen sisämarkkinoiden toiminnalle.

c) Ei esteitä fosfaattilannoitteiden sisämarkkinoiden toiminnalle

(98) Sisämarkkinoiden toiminnalle muodostuvan esteen puuttumiseen liittyvän ehdon arvioimiseksi komission on arvioitava ensin tiedoksi annettuja sääntöjä sikäli, kun niitä sovelletaan niihin lannoitteisiin, joiden osalta komissio on arvioinut tiedoksiannon hyväksyttäväksi, eli asetuksessa (EU) 2019/1009 mainittuihin fosfaattilannoitteisiin.

(99) SEUT-sopimuksen 114 artiklan 6 kohdassa komissio velvoitetaan toteamaan, muodostaako tiedoksi annettujen kansallisten säännösten pitäminen voimassa esteitä sisämarkkinoiden toiminnalle. Tätä ehtoa ei voida tulkita siten, että sillä suljetaan pois mahdollisuus kaikkien sellaisten kansallisten säännösten antamiseen, jotka voisivat vaikuttaa sisämarkkinoiden toimintaan. Itse asiassa kaikki kansalliset säännökset, jotka poikkeavat sisämarkkinoiden toteuttamiseen ja toimivuuteen tähtäävästä yhdenmukaistamistoimenpiteestä, ovat sisällöltään toimenpiteitä, jotka todennäköisesti vaikuttavat sisämarkkinoihin. SEUT-sopimuksen 114 artiklassa määrätyn menettelyn hyödyllisyyden säilyttämiseksi sisämarkkinoiden toiminnan esteen käsite on näin ollen 114 artiklan 6 kohtaa sovellettaessa ymmärrettävä kohtuuttoman suureksi vaikutukseksi suhteessa asetettuun tavoitteeseen ([22]).

([20]) Komission päätös, annettu 8 päivänä toukokuuta 2018, Tanskan tiedoksi antamista nitriittien lisäämistä tiettyihin lihavalmisteisiin koskevista kansallisista säännöksistä, C/2018/2721, 54 kohta (EUVL L 118, 14.5.2018, s. 7); komission päätös, annettu 3 päivänä tammikuuta 2006, Suomen tasavallan EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdan mukaisesti tiedoksi antamista kansallisista säännöksistä, jotka koskevat kadmiumin enimmäispitoisuuksia lannoitteissa, 2006/348/EY, 40 kohta (EUVL L 129, 17.5.2006, s. 25); komission päätös, annettu 3 päivänä tammikuuta 2006, Ruotsin kuningaskunnan EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdan mukaisesti tiedoksi antamista kansallisista säännöksistä, jotka koskevat kadmiumin enimmäispitoisuuksia lannoitteissa, 2006/347/EY, 41 kohta (EUVL L 129, 17.5.2006, s. 19); ja komission päätös, annettu 3 päivänä tammikuuta 2006, Itävallan tasavallan EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdan mukaisesti tiedoksi antamista kansallisista säännöksistä, jotka koskevat kadmiumin enimmäispitoisuuksia lannoitteissa, 2006/349/EY, 41 kohta (EUVL L 129, 17.5.2006, s. 31).

([21]) Komission päätös, annettu 8 päivänä toukokuuta 2018, Tanskan tiedoksi antamista nitriittien lisäämistä tiettyihin lihavalmisteisiin koskevista kansallisista säännöksistä, C/2018/2721, 55 kohta; komission päätös, annettu 3 päivänä tammikuuta 2006, Suomen tasavallan EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdan mukaisesti tiedoksi antamista kansallisista säännöksistä, jotka koskevat kadmiumin enimmäispitoisuuksia lannoitteissa, 2006/348/EY, 42 kohta; komission päätös, annettu 3 päivänä tammikuuta 2006, Ruotsin kuningaskunnan EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdan mukaisesti tiedoksi antamista kansallisista säännöksistä, jotka koskevat kadmiumin enimmäispitoisuuksia lannoitteissa, 2006/347/EY, 43 kohta; ja komission päätös, annettu 3 päivänä tammikuuta 2006, Itävallan tasavallan EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdan mukaisesti tiedoksi antamista kansallisista säännöksistä, jotka koskevat kadmiumin enimmäispitoisuuksia lannoitteissa, 2006/349/EY, 43 kohta.

([22]) Komission päätös, annettu 8 päivänä toukokuuta 2018, Tanskan tiedoksi antamista nitriittien lisäämistä tiettyihin lihavalmisteisiin koskevista kansallisista säännöksistä, C/2018/2721, 55 kohta; komission päätös, annettu 3 päivänä tammikuuta 2006, Suomen tasavallan EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdan mukaisesti tiedoksi antamista kansallisista säännöksistä, jotka koskevat kadmiumin enimmäispitoisuuksia lannoitteissa, 2006/348/EY, 42 kohta; komission päätös, annettu 3 päivänä tammikuuta 2006, Ruotsin kuningaskunnan EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdan mukaisesti tiedoksi antamista kansallisista säännöksistä, jotka koskevat kadmiumin enimmäispitoisuuksia lannoitteissa, 2006/347/EY, 43 kohta; ja komission päätös, annettu 3 päivänä tammikuuta 2006, Itävallan tasavallan EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdan mukaisesti tiedoksi antamista kansallisista säännöksistä, jotka koskevat kadmiumin enimmäispitoisuuksia lannoitteissa, 2006/349/EY, 43 kohta.

(100) Arvioitaessa, ovatko tiedoksi annetut kansalliset säännökset asianmukaisia ja tarpeellisia niille asetetun tavoitteen saavuttamiseksi, on otettava huomioon monia eri tekijöitä. Komission on arvioitava, onko tiedoksi annetuissa säännöksissä kadmiumille asetetun raja-arvon ansiosta saavutettu suojelun taso asetetun tavoitteen eli ihmisten terveyden suojelun ja ympäristön suojelun tason mukainen.

(101) Komissio toteaa ensin, että kadmiumin raja-arvo on tiedoksi annetuissa kansallisissa säännöksissä alempi kuin fosfaattilannoitteille asetuksessa (EU) 2019/1009 vahvistettu kadmiumin raja-arvo. Siksi tiedoksi annetut kansalliset toimenpiteet varmistavat paremman ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun tason kuin yhdenmukaistamistoimenpide.

(102) Komissio esittää tiedoksi annettujen fosfaattilannoitteita koskevien kansallisten säännösten oikeasuhteisuudesta seuraavat huomautukset:

(103) Ensinnäkin Tanskan kuningaskunnalla ei ole ollut ongelmia voimassa olevan kadmiumin raja-arvon mukaisten lannoitteiden saannissa, mikä tarkoittaa, että raja-arvo ei muodosta merkittäviä esteitä vapaalle liikkuvuudelle sisämarkkinoilla.

(104) Toiseksi Tanskan kuningaskunta viittaa tarpeeseen pienentää Tanskassa tuotettavien elintarvikkeiden kadmiumpitoisuutta ja siten suojella joitakin väestöryhmiä, erityisesti lapsia ja kasvissyöjiä, joiden ruoasta saamat kadmiummäärät ylittävät terveyden suojeluun perustuvat raja-arvot. Tanskan kuningaskunnan mainitsemasta EFSAn tutkimuksesta ([23]) käy ilmi, että lapset muodostavat suuren altistuksen kohteena olevan ryhmän ja pikkulasten keskimääräinen altistus ylittää siedettävän viikkosaannin (TWI). Myös kasvissyöjien kadmiumin saannin arvioidaan olevan huomattavasti suurempi kuin väestön keskimäärin ([24]).

(105) Lisäksi Tanskan maaperän ja kansalaisten suojelun varmistamiseksi toteutettujen toimenpiteiden onnistumista osoittaa se, että kadmiumille altistuminen ja sen joutuminen maatalousmaahan on Tanskassa vähäisempää kuin unionissa keskimäärin.

(106) Mitä tulee fosfaattilannoitteisiin, ottaen huomioon Tanskan hallituksen mainitsemat terveys- ja ympäristöhyödyt, jotka saadaan vähennettäessä altistumista maaperässä olevalle kadmiumille, sekä se, että nykyisellään käytettävissä olevien tietojen perusteella säännökset näyttävät vaikuttavan kauppaan hyvin vähän, komissio katsoo, että tiedoksi annetut kansalliset säännökset voidaan pitää tilapäisesti voimassa terveyden ja ympäristön suojeluun liittyvistä syistä, kun otetaan huomioon, että ne eivät ole kohtuuttomia eivätkä siksi muodosta SEUT-sopimuksen 114 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua estettä sisämarkkinoiden toiminnalle.

d) Ei muiden lannoitteiden kuin fosfaattilannoitteiden kaupan peiteltyä rajoittamista eikä niiden aiheuttamia esteitä sisämarkkinoiden toiminnalle

(107) Asetuksessa (EU) 2019/1009 mainittujen fosfaattilannoitteiden lisäksi tiedoksi annetut kansalliset säännökset koskevat myös sellaisia raakafosfaatista saatavia keinolannoitteita, joiden fosforin kokonaispitoisuus on vähintään 2,3–5 massaprosenttia P_2O_5-ekvivalenttia.

(108) Sen arvioimiseksi, aiheuttavatko tiedoksi annetut kansalliset säännökset näiden lannoitteiden kaupan peiteltyä rajoittamista tai esteitä niiden sisämarkkinoiden toiminnalle 114 artiklan 6 kohdassa tarkoitetulla tavalla ja onko niillä siten kohtuuttoman suuri vaikutus suhteessa asetettuun tavoitteeseen, komissio toteaa Tanskan kuningaskunnan vahvistaneen, että ensisijainen huolenaihe ovat asetuksessa (EU) 2019/1009 mainitut fosfaattilannoitteet ja että Tanskan tiedoksiannon tieteellisessä arvioinnissa on keskitytty ensisijaisesti tiettyyn fosfaattilannoitteiden luokkaan eli epäorgaanisiin kivennäislannoitteisiin, joiden fosforipitoisuus on suuri.

([23]) Statement of the Panel on Contaminants in the Food Chain on a request from the European Commission on cadmium in food. EFSA Journal 2009; 980, s. 1.

([24]) Statement of the Panel on Contaminants in the Food Chain on a request from the European Commission on cadmium in food. EFSA Journal 2009; 980, s. 1.

(109) Terveyden ja ympäristön suojelun tavoitteesta komissio toteaa edellä johdanto-osan 55 ja 56 kappaleen mukaisesti, että Tanskan kadmiumin raja-arvon suojelevaa luonnetta on mahdollista verrata yhdenmukaistettuun kadmiumin raja-arvoon vain fosfaattilannoitteiden osalta tuntematta kunkin tuotteen tarkkaa koostumusta, koska sekä Tanskan raja-arvo että asetuksessa (EU) 2019/1009 vahvistettu raja-arvo on ilmaistu saman nimittäjän perusteella vain fosfaattilannoitteiden osalta. Toisin sanoen muiden lannoitteiden kuin fosfaattilannoitteiden osalta ei ole mahdollista määrittää, ovatko tiedoksi annetut kansalliset säännökset tiukemmat kuin uusi käyttöön otettu yhdenmukaistamissääntö. Siksi eivät voida myöskään vahvistaa, varmistavatko tiedoksi annetut kansalliset toimenpiteet paremman ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun tason kuin yhdenmukaistamistoimenpide.

(110) Tiedoksi annettujen kansallisten säännösten vaikutuksesta sisämarkkinoiden toimintaan komissio toteaa, että näiden säännösten soveltaminen muihin CE-merkittyihin lannoitteisiin kuin asetuksessa (EU) 2019/1009 mainittuihin fosfaattilannoitteisiin aiheuttaisi vakavia vaikeuksia talouden toimijoille, jotka haluavat saattaa lannoitteita Tanskan markkinoille. Tiedoksi annettujen kansallisten säännösten noudattamisen varmistamiseksi valmistajien olisi luokiteltava lannoitteensa asetuksen (EU) 2019/1009 mukaisesti ja sen lisäksi myös tiedoksi annettujen kansallisten säännösten mukaisesti. Lisäksi jos CE-merkitty lannoite on tiedoksi annettujen kansallisten säännösten mukainen mineraalifosfaatista saatava keinolannoite, jonka fosforin kokonaispitoisuus on vähintään 2,3 massaprosenttia P_2O_5-ekvivalenttia, mutta *ei* asetuksen (EU) 2019/1009 mukainen fosfaattilannoite, valmistajan olisi tehtävä kaksi kadmiumpitoisuuden laskelmaa: toisessa nimittäjänä olisi oltava tiedoksi annettujen kansallisten säännösten mukaisesti kilogrammaa P_2O_5:a ja toisessa asetuksen (EU) 2019/1009 mukaisesti kilogrammaa kuiva-ainetta.

(111) Kun otetaan huomioon tiedoksi annettujen kansallisten säännösten soveltamisesta muihin lannoitteisiin kuin fosfaattilannoitteisiin aiheutuva huomattava hallinnollinen este sekä se, että on mahdotonta varmistaa, antavatko ne korkeamman suojelun tason kuin asetus (EU) 2019/1009, ja se, että näiden lannoitteiden sisältämän kadmiumin aiheuttama pilaantuminen ei ole Tanskan kuningaskunnalle erityisen suuri huolenaihe, komissio katsoo, että tiedoksi annettujen kansallisten säännösten soveltaminen näihin lannoitteisiin vaikuttaisi sisämarkkinoiden toimintaan kohtuuttomasti suhteessa asetettuun tavoitteeseen.

(112) Näin ollen komissio katsoo, että tiedoksi annettujen kansallisten säännösten pitäminen voimassa muodostaa SEUT-sopimuksen 114 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun esteen sisämarkkinoiden toiminnalle silloin, kun niitä sovelletaan muihin lannoitteisiin kuin fosfaattilannoitteisiin. Sen vuoksi ja ilman, että on tarpeen tehdä päätös tiedoksiannon tämän osan hyväksymisestä, tiedoksi annetut kansalliset säännökset olisi toistaiseksi hylättävä silloin, kun ne koskevat muita lannoitteita kuin asetuksessa (EU) 2019/1009 mainittuja fosfaattilannoitteita.

2.2.2.3 Aikarajoitus

(113) Jotta varmistetaan, että tiedoksi annetut kansalliset säännökset ja mahdollinen este sisämarkkinoiden toiminnalle rajataan siihen, mikä on ehdottoman välttämätöntä Tanskan kuningaskunnan asettamien tavoitteiden saavuttamiseksi, kansallista poikkeusta olisi rajoitettava ajallisesti. Jos tulevaisuudessa asetetaan yhdenmukainen raja-arvo, joka on samantasoinen tai alempi kuin Tanskan raja-arvo, poikkeus ei ole enää välttämätön.

(114) Tanskan raja-arvon kanssa samantasoinen tai sitä alempi yhdenmukainen raja-arvo voitaisiin asettaa vain komission ehdotukseen perustuvalla Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä esimerkiksi asetuksen (EU) 2019/1009 49 artiklan b kohdassa mainitun uudelleentarkastelun yhteydessä. Ajanjaksoa, jolle poikkeus myönnetään, ei siksi saa rajoittaa tiettyyn päivämäärään, vaan se olisi yhdenmukaistettava lainsäätäjien tulevan päätöksen kanssa.

(115) Kuten asetuksen (EU) 2019/1009 3 artiklan 2 kohdassa säädetään, kadmiumpitoisuutta koskevia SEUT-sopimuksen 114 artiklan 4 kohdan mukaisesti myönnettyjä poikkeuksia asetuksen (EY) N:o 2003/2003 soveltamisesta saa soveltaa edelleen siihen asti, kunnes koko unionissa sovelletaan fosfaattilannoitteiden kadmiumpitoisuuteen yhdenmukaista raja-arvoa, joka on samantasoinen tai alempi kuin kansallinen raja-arvo.

(116) Tätä päätöstä olisi sovellettava siihen asti, kunnes koko unionissa sovelletaan yhdenmukaista raja-arvoa, joka on samantasoinen tai alempi kuin Tanskan raja-arvo.

3. **PÄÄTELMÄT**

(117) Edellä esitetyn perusteella voidaan päätellä, että Tanskan kuningaskunnan tiedoksianto asetuksesta (EU) 2019/1009 poikkeavan kansallisen lainsäädännön voimassa pitämisestä, sellaisena kuin se on jätetty 27 päivänä tammikuuta 2020, voidaan hyväksyä niiltä osin, kuin se koskee asetuksessa (EU) 2019/1009 tarkoitettuja fosfaattilannoitteita.

(118) Lisäksi komissio katsoo, että niiltä osin kuin tiedoksi annettuja kansallisia säännöksiä sovelletaan asetuksessa (EU) 2019/1009 tarkoitettuihin fosfaattilannoitteisiin, kyseiset säännökset

— vastaavat ihmisen terveyden ja ympäristön suojeluun liittyviä tarpeita,

— eivät ole tavoitteeseen nähden kohtuuttomia,

— eivät ole mielivaltaisen syrjinnän keino,

— eivät muodosta peiteltyä jäsenvaltioiden välisen kaupan estettä.

(119) Tämän johdosta komissio katsoo, että tiedoksi annetut kansalliset säännökset voidaan hyväksyä niiltä osin, kuin niitä sovelletaan tällaisiin lannoitteisiin.

(120) Jos tiedoksi annettuja kansallisia säännöksiä kuitenkin sovelletaan muihin lannoitteisiin kuin asetuksessa (EU) 2019/1009 tarkoitettuihin fosfaattilannoitteisiin, komissio katsoo, että sillä olisi kohtuuton vaikutus sisämarkkinoiden toimintaan suhteessa asetettuun tavoitteiseen. Sen vuoksi komissio katsoo, että toimenpide on hylättävä siltä osin, kuin sitä sovelletaan tällaisiin lannoitteisiin,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Tanskan kuningaskunnan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 114 artiklan 4 kohdan nojalla tiedoksi antamat kansalliset säännökset, jotka poikkeavat asetuksesta (EU) 2019/1009 fosfaattilannoitteiden kadmiumpitoisuuden osalta eli koskevat yli 48 mg/kg P_2O_5:a sisältävien fosfaattilannoitteiden Tanskan markkinoille saattamisen kieltämistä, hyväksytään niiltä osin, kuin niitä sovelletaan asetuksen (EU) 2019/1009 liitteessä I olevan toimintoperusteisen tuoteluokan (PFC) 1(B) 3 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja toimintoperusteisen tuoteluokan (PFC) 1(C)(I) 2 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuihin fosfaattilannoitteisiin, kunnes koko unionissa sovelletaan yhdenmukaista raja-arvoa, joka on samantasoinen tai alempi kuin Tanskan raja-arvo.

2 artikla

Tanskan kuningaskunnan tiedoksi antamat kansalliset säännökset hylätään niiltä osin, kuin niitä sovelletaan asetuksen (EU) 2019/1009 liitteessä I olevan toimintoperusteisen tuoteluokan (PFC) 1(B) 3 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja toimintoperusteisen tuoteluokan (PFC) 1(C)(I) 2 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuihin muihin lannoitteisiin kuin fosfaattilannoitteisiin.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Tanskan kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä 27 päivänä heinäkuuta 2020.

Komission puolesta
Thierry BRETON
Komission jäsen